

Hangi Dağın Perçemiydi Sahi Şafak

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 04 Mayıs 2020

Kibirli bir düşün elasıyım ve sükûn dilediğim ömre binaen sağanağın minvalinde bir kekremsi hece adeta içimde infilak eden geceye duyduğum minnet ve acıların ehli bir söğüt dalı ve işte mahkûm edildiğim kadar mazlum yüreğin sancılandığı şafağa müteşekkirim az sonranın istikametinde bir beyit kadar kısa olmalıydı belki de sonsuzluğa mal ettiğim hüznün reçetesi.

Bir karambol adeta:

Mayasının tutmadığı ömrün
Devrik bir cümlede tüten hüznün gibi
Yarıladığım yolda
Yarım yamalak bir tebessüm belki de
İşinin ehli idi içimde saklı tereddüt
Kopan küçük kıyamette asılı bir kıvılcım
Zamana hükmeden kaderin tecellisi
Elbet sarkıttığım kadar tırmandığım da gerçek
Hangi dağın perçemiydi sahi şafak?

Sözcükler isli göğün amblemi
Kıyama durduğum bir müsvedde
Silip de baştan yazdığım bir özetin ilk hecesi
Uzağında kalmaksa mutluluğun
Hicap eşliğinde içimde tümlenen
Bir nakavt ise mağlup olan günün dengi
Sarmalında bulutların
Bayrak açtığım bir hürmet ki
Kendimden mütevellit kayıp gölgem
Sükûn dilediğim o kabir ki
Yaşamakla meyletmek neymiş yarına.

Sözcükler nazarında
Top yekûn firar eden bir damga
Vurguların inkârı
Kaydığım zeminde
Kendime sunduğum bir ihtar adeta
Kavisli yollarında şatafatlı yalnızlığın
Bir imge ki satırlar içine sığar.

Aşkı hibe eden hangi tebessümde saklıyım?
Bir kuşaksa belime donanmış
Bir reşit sevinç ise yüreğe ilişmiş
Ve vakur sevdam
Kanaviçesi mevsimin
Duvarlara hükmeden bir sessizlik ki
Sağır Sultana ulaşan o aymazlığı varlığın
Yetilerin bitiminde
Bir yetim ki firar eden ömürden.

Cenneti içindeki hulasa döngü
Aşkın başat
Rabbine yakın
Kötüye ırak bir heyecanla
Düz duvara tırmanan hangi acıysa
Sahip olduklarıma sözünü geçiren bir teselli
Yetinmek kadar olası bir hüküm
Şükürün eşiğinde gülümseyen her hece
Elbet mevsimin ihbarı bir huzmeden doğan aydınlık gece.